

bűgött, szeme bizakodó kifejezést öltött. — Beszerzek én mindenfélét, meg-
látod! Holnap megyek a piacra, elállok részesnek.

— A sógorod ott ténfereg minden áldott nap, mégse kap részt.

A menyecske hangjában volt valami ingerült és félcímtes, jóslatszerű
árnyalat. Mintha nem is az a régi, merész, talpraesett Zsófi volna, aki volt.
Tamás összehúzott szemmel fürkészte az arcát:

— Ejnye, de neki vagy keseredve — mondta bizalmatlanul, s hangja
vágott, mint a kés.

Erre a hideg, éles hangra Zsófi lelkét zavaros, homályos aggodalom
kerítette hatalmába. Megijedt, hogy szakadék nő közte és a férje között, s
meghorzongott. Arcára mosolyt erőszakolt, átkarolta az ura nyakát, oda-
húzta magához, de nem az ember nagy szemébe, hanem oldalát, az ágas felé
nézett, bele a semmibe.

Tamás is követte tekintetével a felesége szeme útját.

Az ágason lefogott a Tamás himzett fehér szürje, mögötte az ünneplő
eszmája. A fal mellett a teli zsák, mellette a darab-zsák, mindkettőben búza
volt. Tamás arra gondolt: fogy, fogyogat az élelem. Hetven kiló lehet már
csak. Az ablakban ott a tükrör. Elfér a tenyerében. Amióta házasember, mást
se vett az asszonyának, csak ezt a kis hitvány tükröt. Se egy kötőt, se egy
kendőt, semmit se.

Az asszonyka lekászolódtott a férfi térdéről. Sóhajtottak mind a ketten.
Ledőltek a fekvésre, s ereikben fellángolt a szerelem.

KOVÁCS MIHÁLY

VINCZE ANDRÁS

Üzenet a fiataloknak

*Ha újra húszéves lennék,
egy szép vörös krétát vennék,
s fruám gyárfalra merészen:
„En húszéves vagyok! Éljen!”*

*Tudnám, én mindent tehetek,
enyém a föld, hó, emberek!
Ide mind, ne aludjatok! ...
Gépen vágom a holnapot!*

*S dalolva futnék a géphez,
s kacagra nyúlnék kerékléc.
Hej, hogy robogna, repülne! ...
A gyár is táncra perdülne.*

*Igy beszélnék, így is tennék.
De a húsz év már csak emlék ...
Némán, dühöngve, lihegve
síneket hordtam sínekre.*

*S olyan voltam, mint a féreg,
sorány, süket, mint az élet.
Éjjel írtam akkor szénnel
ragorra: „Győzz, munkás, vérrel!”*

Tavaszi rügyek

*Hajt a homok, itt a tavasz,
holnapra készül a lomb;
hej, rigóként befészkelünk,
s fütttyre kap a téli gond.*

*Rügyezz, te is barack, látod,
permetezek, rád leszek;
hej, azt mondom, ha nem teremsz,
összel, pajtás, jaj neked.*

*Búza telett, szél legyezi,
nap esőkolja szálhegyen;
hej, kalapom földhöz vágom,
most csak jó idő legyen.*

*Fuss te is kacs, öreg tőke
szidd meg ezt a homokot;
hej, mit iszok zord estéken,
ha most kerülsz jó napot.*

*Tavaszdik, be is állt már,
járok, kelek peckesen;
kapa, metsző most rillogra
rohamozza győztesen.*